

Maandag 22 september

‘... de barmhartigen... zullen barmhartigheid ondervinden’ (Matt. 5:7)(NBV).

Vergeven.

De Duitse filosoof Schopenhauer vergeleek de mensheid met stekelvarkens die tijdens een winternacht ineengedoken op een kluitje zitten: ‘Hoe kouder het buiten wordt, hoe meer we tegen elkaar aan kruipen voor een beetje warmte. Maar hoe dichterbij elkaar komen, hoe meer we elkaar kwetsen met onze scherpe stekels. En in de eenzame nacht van de aardse winter drijven we uiteindelijk uit elkaar en dwalen alleen verder en vriezen dood in onze eenzaamheid.’ Wat is het antwoord? ‘Vergeef ons onze schulden, zoals ook wij hebben vergeven wie ons iets schuldig was’ (Matt. 6:12). President Ronald Reagan begreep dit. Na een aanslag op zijn leven in 1981 zei zijn dochter Patti Davis: ‘De dag erna zei mijn vader dat hij wist dat zijn lichamelijke genezing direct afhankelijk was van zijn vermogen om John Hinckley te vergeven. Door mij te laten zien dat vergeving de sleutel is tot alles, met inbegrip van fysieke gezondheid en genezing, toonde hij me een voorbeeld van christelijk denken.’ Misschien zijn jouw wonden al oud: een mishandelende ouder, een overspelige echtgenoot, een mislukte zakendeal. Of misschien zijn ze nog vers: een over het hoofd geziene promotie, een onbetaalde schuld, kinderen die zijn vergeten dat je bestaat. Hoe dan ook, je hebt een beslissing te nemen. Stap erover heen of vereffen het. Laat het helen of zet het om in haat. Laat het los of koester wrok. Wrok zorgt ervoor dat datgene waardoor jij verteerd wordt jou verteert. Het stookt het vuur op, wakkert de vlammen aan en laat de pijn weer opkomen. Bedenk eens: heeft je wrok je verlichting gebracht? Als je vandaag bij het graf zou staan van degene die jou bezeerd heeft, zou je dan vrij zijn? Dat is nog maar de vraag. ‘De barmhartigen... zullen barmhartigheid ondervinden’, want ze hebben een nog grotere genade ervaren - Gods genade - en vergeving is de sleutel tot dat begrip.

Dinsdag 23 september

‘Gelukkig de vredestichters...’ (Matt. 5:9)(NBV).

Omgaan met conflicten in de kerk.

Volgens Gary Fenton lijkt een conflict in de kerk op een partijtje worstelen - en is het lang niet zo pijnlijk als het lijkt! Als leider moet je het verschil kennen tussen: 1) Onenigheid en conflict. Er bestaat een conflict wanneer een groep vast zit en geen beslissing kan nemen. Een voorbeeld: twee wilskrachtige kerkenraadsleden hadden een pittige discussie en de volgende ochtend probeerde een betrokken jonge voorganger het met hen uit te praten. Hij vroeg hen of ze bereid waren om een beslissing te nemen of dat hun verhitte debat van de afgelopen avond hen had verhinderd om verder te gaan. Na rijp beraad gaven beiden toe dat hoewel hun discussie de avond ervoor op een straatgevecht had geleken, het meer een tv-show was: leuk vermaak, maar de deelnemers gaan er niet vandoor wanneer de boel uit de hand loopt! 2) Verzoening en oplossing. Een oplossing gaat over het bedenken van antwoorden; het gaat over het mensen relationeel op één lijn brengen terwijl ze het niet per se met elkaar eens hoeven zijn. Sommige geschillen zullen nu eenmaal nooit helemaal worden opgelost, maar ze kunnen wel worden bijgelegd. Al zoekend naar een oplossing leer je compromissen te sluiten en een middenweg te vinden. 3) Vredelievend zijn en een vredestichter zijn. Een voorganger die weigerde betrokken te raken in een controversie in zijn gemeente kwam nooit opdagen bij bestuursvergaderingen. Hij rechtvaardigde zijn afwezigheid als ‘het verlangen om de vrede te bewaren’. Maar

vredelievend zijn en een vredestichter zijn is niet hetzelfde. Vredestichters zitten niet op hun handen, ze zijn te midden van alles bezig om te proberen de partijen te verzoenen. Het zijn risiconemers die bereid zijn om de strijd te voeren met een ruim hart. Daarom zullen de vredestichters kinderen van God genoemd worden.

Woensdag 24 september

'... dien elkaar in liefde...' (Gal. 5:13)(NBV).

Gewoon dienen (1).

Bill Wilson richt zondagsscholen op in een aantal van New Yorks ergste wijken. Hij is al eens neergestoken en beschoten en er zijn teamleden van hem gedood. Een Puerto Ricaanse vrouw die nauwelijks Engels sprak, vroeg op een dag aan hem of ze alsjeblieft iets voor God mocht doen. Bill zei: 'Oké, rij elke week maar met een zondagsschoolbus mee en hou gewoon van de kinderen.' Dus reed ze elke keer met een andere bus mee - Bill heeft er tientallen - en gaf liefde aan de kinderen. Na enkele maanden raakte ze gehecht aan een jongetje. 'Ik wil niet meer elke keer op een andere bus. Ik wil op deze blijven', zei ze tegen Bill. De jongen kwam elke week met zijn zusje naar de zondagsschool en zat bij de vrouw op schoot, maar zei verder geen boe of bah. Regelmatig zei ze tegen hem: 'Ik hou van je en Jezus houdt ook van je.' Op een dag draaide hij zich tot haar grote verbazing om en stamelde: 'Ik... hou ook van jou.' Toen gaf hij haar een dikke knuffel. Dat was op een zondagmiddag om half drie. Om half zeven die avond werd de jongen dood aangetroffen in een container onder een brandtrap. Zijn moeder had hem dood geslagen en zijn lichaam in de vuilnisbak gegooid. 'Ik hou van je, en Jezus houdt ook van je.' Dat waren zo'n beetje de laatste woorden die die kleine jongen hoorde in zijn korte leven - van de lippen van een Puerto Ricaanse vrouw die nauwelijks Engels kon spreken. Bill zegt: 'Wie van ons is gekwalificeerd om te dienen? Wie van ons weet precies wat hij doen moet? Jij niet; ik niet. Maar ooit rende ik naar voren in een dienst, ontving een vuur in me en ging gewoon aan de gang. Dat deed deze vrouw die geen Engels kon spreken ook. En dat kun jij ook.'

Donderdag 25 september

'Wie van jullie de belangrijkste wil zijn, zal de anderen moeten dienen' (Marc 10:43)(NBV).

Gewoon dienen (2).

Pilatus had een kans om Jezus vrij te spreken van elk vergrijp, maar in plaats daarvan vroeg hij om een wasbekken en waste zijn handen in onschuld. Zijn houding was: 'Ik wil hier niet bij betrokken raken.' En veel mensen hebben die zelfde houding. Maar Jezus niet. De avond voor zijn dood vroeg hij om een bak water en waste de voeten van zijn discipelen. Hij leerde hen: 'Wie van jullie de belangrijkste wil zijn, zal de anderen moeten dienen' (Marc.10:42-43). Petrus maakte bezwaar omdat het wassen van voeten in de huishoudens in het Midden-Oosten een taak was die werd toegewezen aan de laagste bediende, en hij achtte het beneden Christus' waardigheid. Catherine Marshall schrijft: 'Wij, de discipelen, moeten de dienaren zijn, ik ben het met Petrus eens. Maar Jezus antwoordde: 'Als ik ze niet mag wassen, kun je niet bij mij horen' (Joh. 13:8). Dit is een opzienbarende en verbazingwekkende gedachte. Zolang ik niet kan geloven in zoveel liefde voor mij, zolang ik hem niet in geloof kan en wil aanvaarden als zowel mijn dienaar als mijn God, zolang ik niet echt kan weten dat hij het goede voor mij zoekt, kan ik niet bij hem horen.' Dit is zo tegenstrijdig met de filosofie van de wereld waar iedereen wil leiden en niemand wil dienen. Maar wil je zijn als Jezus, dan moet je een dienaar zijn, want dat

is zoals hij zichzelf noemde. Heb nooit zulke verheven doelen dat ze je verblinden voor de behoeften van mensen om je heen. Zonder het hart van een dienaar zal je in de verleiding komen om je talent te gebruiken voor persoonlijk gewin of om jezelf vrij te stellen van gebieden die je beneden je waardigheid acht. De waarheid is, de enige manier om God te dienen is door hen te dienen die hij liefheeft.

Vrijdag 26 september

'Wie denkt dat hij iets is... bedriegt zichzelf' (Gal. 6:3)(NBV).

Gewoon dienen (3).

In zijn boek 'Zwemmen met haaien' schrijft leiderschapsexpert Harvey Mackay over Philip Pillsbury van de beroemde Pillsbury molenaarsfamilie: 'De topjes van drie van zijn vingers ontbraken, het onmiskenbare stempel van een leerling molenaar, zij het een iets minder-dan-vingervlugge. Philip Pillsbury had een internationale reputatie als kenner van fijne gerechten, maar voor de massa was het zijn reputatie van een man die bereid was om het vuile werk op te knappen die telde. En je kunt er zeker van zijn dat iedereen ervan op de hoogte was.' In de voetsporen van Jezus volgen vraagt om dienstgerichtheid en niet om egocentrisch bezig zijn. De reden dat we geen vrijwilligerswerk doen, is vaak omdat we denken dat we het niet zo goed kunnen als iemand anders. Ten onrechte hebben we van uitmuntendheid een afgod gemaakt door te geloven in de filosofie: 'Als ik het niet goed kan doen, doe ik het helemaal niet.' Maar minder-dan-perfect dienen is altijd beter dan de beste bedoelingen. Als je niet bereid bent om het imperfect te doen in het begin, kom je nooit uit de startblokken. Bijna alles wat we doen, doen we eerst magertjes. Zo leren we nu eenmaal. Het is altijd Gods bedoeling geweest om zoveel mogelijk mensen in te schakelen, niet om alles door een paar experts te laten runnen. De beste mensen maken fouten; zo verwerf je kennis en ontwikkel je karakter. De Bijbel zegt: 'Wie denkt dat hij iets is... bedriegt zichzelf.' Soms word je geroepen om omhoog te dienen, richting gezagsdragers; andere keren word je geroepen om omlaag te dienen, richting mensen in nood. Hoe dan ook, je dient God alleen wanneer je bereid bent om te doen wat nodig is.

Zaterdag 27 september

'... zet u altijd volledig in voor het werk van de Heer...' (1 Kor. 15:58)(NBV).

Gewoon dienen (4).

Paulus schrijft: Probeer ik nu mensen te overtuigen of God? Probeer ik soms mensen te overtuigen? Als ik dat nog altijd zou doen, zou ik geen dienaar van Christus zijn.' Een echte dienaar van God vindt het prima om rustig in de schaduw te werken. Hij weet dat God in de hemel openlijk beloningen zal uitdelen aan mensen van wie we nog nooit gehoord hebben - mensen die kinderen met een emotionele stoornis hebben onderwezen, die incontinentie mensen hebben gewassen, die Aidspatiënten hebben verpleegd en hun leven hebben gegeven op duizend onopgemerkte manieren. 'Zet u altijd volledig in voor het werk van de Heer, in het besef dat door de Heer uw inspanningen nooit tevergeefs zijn.' Toen Engeland in de Tweede Wereldoorlog de steenkoolproductie moest verhogen riep Winston Churchill de vakbondsleiders bijeen. Hij vroeg hen zich een overwinningsparade voor te stellen zoals die waarschijnlijk na de oorlog op Piccadilly Circus zou worden gehouden. De zeelieden die de vitale zeewegen hadden opgehouden, zouden vooroplopen. Vervolgens de soldaten die waren teruggekeerd uit Duinkerken en daarna Rommel zouden verslaan in Afrika. Daarna de piloten die de Luftwaffe uit

de lucht hadden gehaald. Het laatst van allen, zei hij, zou een lange stoet van bezwete, beroete mannen met mijnwerkershelmen komen. Iemand vanuit de menigte zou schreeuwen: 'En waar waren jullie tijdens de kritieke dagen van onze strijd?' En uit tienduizend kelen zou het antwoord komen: 'We zaten diep onder de grond met ons neus in de kolen.' Niet alle banen zijn op de voorgrond tredend en glamoureuus. Maar zij die God dienen met hun neus in de kolen spelen een vitale rol in het vervullen van zijn doeleinden op aarde.

Zondag 28 september

'... dien elkaar in liefde...' (Gal. 5:13)(NBV).

Gewoon dienen (5).

Ted Engstrom schrijft: 'Ik was een bureaulamp aan het opruimen toen ik een zaklamp vond die ik al langer dan een jaar niet had gebruikt. Ik drukte op de schakelaar, maar was niet verrast toen hij geen licht gaf. Ik schroefde hem los om de batterijen eruit te schudden, maar ze gaven geen krimp. Eindelijk kwamen ze na veel moeite los. Wat een puinhoop! Accuzuur had de hele binnenkant van de zaklamp gecorrodeerd. De batterijen waren nieuw toen ik ze erin had gedaan en ze had opgeslagen op een veilige, warme plek. Maar er was een probleem. Die batterijen waren niet gemaakt om warm en comfortabel zijn. Ze waren ontworpen om ingeschakeld te worden. En zo is het ook met ons. We zijn niet gemaakt om veilig, warm en comfortabel zijn. Jij en ik zijn gemaakt om te worden ingeschakeld.' Je moet jezelf er voortdurend aan herinneren dat je bovenal bent geroepen om Gods dienaar te zijn. Op die manier zullen onderbrekingen je niet frustreren. 'Laten we dus voor iedereen het goede doen' (Gal. 6:10). Wees gevoelig en spontaan; anders loop je grote kansen mis om God te dienen. 'Zeg nooit tegen je medemens: Ga weg. Kom morgen maar terug, terwijl je hebt wat je hem schuldig bent' (Spr. 3:28). Ga op zoek naar kleine taken die niemand anders wil doen en doe ze alsof het belangrijke taken zijn - want God neemt overal notitie van. Stel je beschikbaar. Vul je tijd niet met andere bezigheden die je beschikbaarheid beperken. Wees klaar om in te springen zodra het nodig is. Sta God toe om je plannen te wijzigen zonder boos te worden. Als dienaar heb je het niet voor het zeggen waar je dient. Dat bepaalt God.